

[Indenrigs- og boligministeren.]

får en indtægt, der — under forudsætning af, at skatten udskrives med 100 pct. af grundbeløbet — er ca. 15 mill. kr. mindre, end hvis de for skatteåret 1952—53 gældende skalaer blev anvendt også i det kommende skatteår.

Under henvisning hertil foreslås det, at statskassen refunderer udligningsfondens et beløb, der som grundbeløb fastsættes til 55 mill. kr. Ved udformningen af bestemmelserne i lovforslagets § 2 er der taget hensyn til, at finansministeren endnu ikke i medfør af § 20 i loven om den fælleskommunale udligningsfond har truffet bestemmelse om, med hvor stor en procent af grundbeløbet den fælleskommunale indkomstskat skal udskrives for skatteåret 1953—54.

Det foreslåede refusionsbeløb på 55 mill. kr. svarer til den for skatteåret 1952—53 fastsatte refusion på 40 mill. kr. med tillæg af et beløb på 15 mill. kr. til dækning af det provenutab, der som før nævnt er en følge af de ved nærværende lovforslag foreslåede yderligere skattelempler.

Med disse ord vil jeg gerne anbefale lovforslaget til det høje tings velvillige behandling.

Formanden: Udenfor dagsordenen giver jeg ordet til den højtærede finansminister, for at han kan fremsætte de for hans vedkommende anmeldte lovforslag.

Finansministeren (Thorkil Kristensen): Jeg skal tillade mig for det høje ting at fremsætte følgende 6 lovforslag: *forslag til lov om udskrivning af indkomst- og formueskatten til staten for skatteåret 1953—54, forslag til lov om udskrivning af en væreskat for skatteåret 1953—54, forslag til lov om en tillægsindkomstskat for skatteåret 1953—54, forslag til lov om børnetilskud, forslag til lov om midlertidig forlængelse af forbrugsafgiftslove og forslag til lov om en tillægsafgift af visse motorkøretøjer m. v. for finansåret 1953—54.*

Samtidig eller i de nærmeste dage vil andre af regeringens medlemmer fremsætte lovforslag om den fælleskommunale indkomstskat, om statsbanetaksterne, om tilskud til priserne for rugbrød og mælk, og om forskellige sociale foranstaltninger. Til sammen udgør disse lovforslag regeringens program for den økonomiske politik i finansåret 1953—54, og vi beder om, at disse

lovforslag bliver behandlet som den helhed, de er.

Tidspunktet for fremsættelsen er bestemt på den ene side af det ønskelige i at give rigsdagen den tilstrækkelige tid til lovforslagenes behandling og på den anden side nødvendigheden af at være så langt fremme, at man kan bedømme de finansielle og økonomiske udsigter for det kommende finansår så sikkert, som det nu engang er muligt under nutidens skiftende vilkår. For at gøre denne bedømmelse så sikker som muligt har regeringen ligesom i de to foregående år ladet udarbejde en økonomisk årsoversigt — den bliver i disse dage omdelt til rigsdagens medlemmer. Udarbejdelsen er i år fremskyndet så meget som muligt, for at oversigten kunne foreligge samtidig med disse lovforslag. Det har naturligvis medført, at vi ikke har haft slet så mange oplysninger til rådighed, som da oversigten blev gjort færdig i fjor, f. eks. mangler man resultatet af den sædvanlige lagertælling pr. 1. januar. Derfor er naturligvis vurderingerne i årsoversigten på visse punkter mere skønsmæssige, end de har været i fjor, men heldigvis er den øjeblikkelige udvikling jo nogenlunde rolig, så betydningen af dette skulle ikke være så stor, som den ville have været f. eks. for to år siden.

Årsoversigten giver en beskrivelse af den økonomiske udvikling i 1952 og er på dette punkt dels en bekræftelse og dels en uddybning af det, man allerede kender fra det statistiske departements nytårsoversigt. Det, man navnlig vil spørge om, er naturligvis: Hvad kan der siges om udsigterne for den økonomiske udvikling i det kommende år?

Med den usikkerhed, der altid må præge en sådan vurdering, skal jeg gøre nogle få bemærkninger om tendenserne på de tre vigtigste områder, således som de tegner sig på grundlag af det erfaringsmateriale, der er samlet i oversigten.

Hvad først valutastillingen angår, kan man naturligvis ikke regne med, at den stærke forbedring i det sidste år skulle blive varig eller skulle blive fortsat gennem længere tid. Men det hedder dog i oversigten side 7, at der skulle være mulighed for et mindre overskud på betalingsbalansens løbende poster, og det vil altså sige, at vi kan fortsætte afdragene på vor faste udenlandske gæld og måske samtidig opnå en mindre forøgelse af valutareserven, men